

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

— 430 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

HUMILITAS ET PATIENTIA. *Vide* Patientia et Humilitas *infra*.

HUMILITAS ET PAUPERIAS. *Vide* Paupertas et Humilitas *infra*.

HUMILITAS ET SAPIENTIA. *Vide* Sapientia et Humilitas *infra*.

HUMILITAS ET SCIENTIA. *Vide* Scientia et Humilitas *infra*.

HUMILITAS ET SIMPLICITAS. *Vide* Simplicitas et Humilitas *infra*.

HUMILITAS ET TIMOR.

S. MAXIMUS MART. 420 Qui timet Dominum, semper conjunctum habethumilitatem contemnit. *Centur. 4, de Charit.*, cap. 48.

IN VITIS PATR. 421 Semper homo humilitatem et timorem Dei ita inaccessibiliter respirare debet, sicut statum quem naribus atrahit vel emitit. *Lib. 5, libell. 15, de Humilit.*, num. 32.

HUMILITAS ET VIRGINITAS. *Vide* Virginitas et Humilitas *infra*.

JOAN. CASS. 422 Tunc gratum Deo jejuniu mensus efficiunt, cum hoc servitio charitatis fuerit consummatum. *Lib. 5, de Cenob. Institut.*, cap. 35.

JEJUNIUM ET DISCRETIO.

S. FULGENT. 423 Jejunius sic est adhuc temporis, ut corpus nec saturatus exedit, nec inedia immoderata debilitat. *Epist. 3, ad Probam.*, cap. 13.

JEJUNIUM ET ELEEMOSYNA.

S. AUGUST. 424 Qui non potest jejunare, amplius debet erogare pauperibus ut peccata que non potest jejunando curare, possit in eleemosynas datum redimere. *Serm. 4, Sabbat. post Dom. Quinguaq.*

425 Bonum est jejunare, fratres, sed melius est eleemosynam dare. *Ibid.*

426 Si possibilis non fuerit jejunandi, eleemosyna sufficit sibi sine jejunio: jejunium vero sine eleemosyna, omnino non sufficit. *Ibid.*

427 Qui vult orationem suam volare ad Deum, faciat illi duas alas, id est eleemosynam et jejunium, et ascendat calerier, et audiatur. *Ibid.*

S. BONAV. 428 Oratio habet duplices alas, jejunium et eleemosynam. *Tit. 2, Dicte.*, cap. 2.

429 Si jejunaveris sine eleemosyna, nihil jejunium tuum reputatur. *Lib. 4, Pharetr.*, cap. 45.

S. ELIGIUS. 430 Illud jejunium Deus approbat, quod ad ejus oculos manus eleemosynarum levat. *Homil. 41.*

S. GREGOR. MAGNUS. 431 Illud jejunium Deus approbat, ut hoc quod tibi substrahis, alteri largiaris, ut unde tua

caro affligitur, inde egensis proximi caro reparatur. *Homil. 16, super Evang.*

432 Bene jejunat, qui alimenta corporis (qua sunt communia dona Creatoris) cum indigentibus percipit. *Ibid.*

433 Bene jejunat, qui ea quae sibi substrahit, non ventri postmodum offrenda custodit, sed pauperibus tribuit. *Ibid.*

434 Laborem jejuniu sui misericordiae opera commendent, et abstinentia tua pauperum refectione sit gratior. *Epist. 1, ad Demetriad.*

435 Orationis alio sunt jejuniu et eleemosyna: *HUGOCARD.* jejuniu quidem levem facit orationem, ut cito evolut, sed eleemosyna pingue reddit, ne deficit in via. *Super Tobiam, cap. 12.*

436 Bonum est jejuniu, sed melior est eleemosyna: qui quod jejuniu subtrahit, eleemosyna tribuit. *Prose.*

437 Per jejuniu affligitur caro propria, per eleemosynam vero recifitur aliena. *De Eleemos.*, cap. 4.

438 Si absque eleemosyna jejunis, non hoc jejunium reputatur: cum ventris servo, ac temmendo, qui ita jejunat, deterior sit, tantoque peior, quanto crudelitas delictis nequerit. *Homil. 78, super Matth.*

439 Jejunium sine eleemosyna, Deo acceptum non est. *In cap. 4, Regula S. Boned.*, verbo *Quare.*

440 Jejunium sine eleemosyna, non tam pugatio anima, quam carni afflictio est. *Serm. 4 de Jejunio decimi mensis.*

441 Vera jejunia abundant fructibus largitatis, et in pauperes Christi benignis sunt secunda numeribus. *Ibid.*

442 Efficacissima pro peccatis deprecatio est in eleemosynis aliojejunis, et velociter ad divinas concedit aures talibus oratio elevata suffragis. *Ibid.*, serm. 5.

443 Rationabilibus sancisque jejunis, nulla utilitas quam eleemosynarum opera copulantur. *Serm. 6 Quatrag.*

444 Jejunium christiani, egensis debet esse refectio. *Homil. 3 Quatrag.*

445 Bene jejunat quicunque eurionem suam refecti pauperis satietate sustentat. *Ibid.*, homil. 8.

446 Esurit jejunium, jejunium si sit, quod non pietatis cibo pascir, quod potu misericordia non rigatur. *Prose.*

447 Alget jejunium, jejunium deficit, quod non eleemosyna velut tegit, quod non misericordia operit vestimentum. *Serm. 8.*

448 Fratres, quod est terribus, hoc misericordiam scimus esse jejunio. *Prose.*

449 Sicut veris flatus, tota facit germina flo-

s. HIERON.

s. INNOCENT.

s. HUGOCARD.

s. PETROS

CHRYSOST.

s. JOANNES

CHRYSOST.

s. LEON.

JOAN.

THEOD.

s. BASILII

MAGNUS.

s. BERNARD.

s. CYPRIAN.

PRUDENT.
POETA.

SIXTUS
PHILOSOPH.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 431 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

cit in florem, sic in celestem messem totum jejunii facit fructificare virtutem.

450. Quod oleum lucerne est, hoc jejunio pie natu: sic lucerne lumen olei pinguedo succedit, et moderata pastu facit illud ad totius noctis solatium perducere: sic pietas facit splendore jejunium. *Ibid.*

451. Quod diei sol est, hoc eleemosyna noscitur esse jejunio. *Prose.*

452. Sicut iubar solis clarorem perfect diem, et totam nubium dispersit obscuritatem: sic eleemosyna jejunii sanctificat sanctitudinem. *Ibid.*

453. Quod est anima corpori, jejunio largitas hoc habetur. *Prose.*

454. Sicut enim mortificatur corpus e corpore anima cum recedit: ita mors est jejunii, largitatis abscessus. *Ibid.*

455. Jejunium tune vincit tune viget, tune triumphat, cum ducet misericordia pugnat. *Ibid.*

456. Misericordia et pietas, jejunii sunt ale, per quas tollitur et portatur ad colum, sine quibus jacet et voluntate in terra. *Ibid.*

457. Jejunium sine misericordia, similacrum famis est, imago nulla est sanctitatis. *Ibid.*

458. Qui non jejunat pauperi, Deo singul. *Ibid.*

459. Qui jejunans, prandium summa non erogat, sed depositi, cupiditatib probatur jejunare, non Christo. *Ibid.*

460. Sine pietate jejunium, occasio est avaricie, non est propositum parcitatis. *Ibid.*

461. Jejunium sine misericordia non est veritas sed figura. *Ibid.*

462. Jejunium quamvis excludat vittorum morbos, carnis amputat passiones, criminum causas propellant; tam sine misericordia unguento, sine eleemosynis sumptu, perfectam salutem membris non report. *Ibid.*, serm. 4.

463. Jejunium sanat vulnera peccatorum, sed cicatrices vulnerum sine misericordia non emundat. *Ibid.*

464. Erit jejunium nostrum clarius, si nobis dies splendor misericordie dat serenos. *Ibid.*

465. Fames est avaricia, jejunium sine misericordia: cupiditatis pena est, sine pietate jejunium. *Ibid.*, serm. 2.

466. Jejunium sine misericordia deficit, jejunium sine pietate jejunat. *Ibid.*

467. Est ager cultus sine semine, sine miseratione jejunans. *Prose.*

468. Ager cultus sicut sine semine fit sterilis, ita jejunans dat menti cultum, corpori decorum, sed sine misericordia ad fructum vita non pervenit. *Ibid.*

469. Quod est sine rege aula regia, hoc est sine largitate jejunium. *Ibid.*

470. Jejunium luget innocentia, radiat castitate, fulget actibus, sanctificat toto magnificatur ornatu: sed sine misericordia gloriam non habet, mercede caret, palam non tenet. *Ibid.*

471. Homo in lacrymas pauperum jacta se mina jejunii: quia siccantur jejunii virtutes, arescant jejunantium messes, quae pauperum floribus non fuerint irrigatae. *Ibid.*

472. Perfusa non sic annae flamma extinguitur, Ne sic calente sole tabescunt nives,

Ut turbidiora scura culparum seges, Vanescit almo trita sub jejunio,

Si blanda semper misericordia largitas. In *Catherino*, de *Hymno Iesu*, vers. 206.

473. Pro reficiendo paupere, etiam jejunare bonum est. *Sent. 259.*

JEJUNIUM ET HUMILITAS.

474. Pallor et macies cum humilitate, decus est monachii. *Lib. 3, num. 64.*

IN VITIS

FATR.

JEJUNIUM ET ORATIO.

475. Jejunia multum adjuvant orationem. Epist. 421, ad *Probam*, cap. 43.

476. Ostendit se homo velle impetrare quod postulat, cum se affligit jejunio. *Prose.*

477. Ut accepta possit esse oratio, consortium vel secum habere jejunii. *De Quasi. Veteris et Novi Testamenti*, quest. 120.

478. Sicut sine cibo non est plena refectio, sic et jejunium sine oratione non potest animalium pfecte nutrire. *Serm. 4, fer. 4, Dom. 16 post Pentec.*

479. Ingredi non potest jejunium et oratio in animalium ab ebratibus sordibus inquinatum. *Conc. 2, de Jejun.*

480. Jejunium orationi devotionem et fiduciam donat: oratio virtutem impetrat jejunandi, et jejunio gratiam promeretur orandi. *Serm. 4, qua-drages.*

481. Jejunium orationem roboret, oratio sanctificat jejunium et Domino representat. *Ibid.*

482. Sint jejunio, ut facile celos penetret, alio dum: orationis scilicet aique justitiae. *Ibid.*

483. Quid jejunium proderit, si relinquatur in terra? sublevetur ergo jejunium pena quadam orationis. *Serm. 4 Quatrag. de Jejunio et orat.*

484. Oratio per jejunium facilis penetret colum. *Serm. 24, ad Sororem suam.*

485. Per jejunium et orationem mens conjungitur Angelis et copulatur Deo. *Ibid.*

486. Oratio pestis mentis curat, et jejunium pesscoris. *tit. 2, diez.*, cap. 4.

487. Efficac est oratio precedenter jejunio. *De cyprian. jen. et Tentat. Christi*, cap. 2.

488. Sola oratione pinguiscit, quam macies corporis pascit. Super *Tobiam*, cap. III.

S. BONAV.

GLOSS. INT.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

— 432 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

S. HIERON. 489. Jejuno passiones corporis et ratione pester sanande sunt mentis : hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione et jejunio. Super *Marc.*, cap. ix, can. 10, num. 92.

S. JOANNES CERYSOST. 490. Non jejunio solum, sed et oratione opus est : expende igitur quasuo, quot quantaque bona ex utriusque juncitu emanent. *Prose.*

491. Qui enim orat et jejunat ut oportet, is multis rebus non indiget : qui vero multis non indiget, nunquam flet avarus, sed priorum semper ad misericordiam erit.

492. Qui jejunat, levior est, et vigilanter orat, et facile Deum placat. *Homil.* 58, super *Math.* *Opes imper.*

493. Qui orans jejunat, binas possidet alias, quibus ventus ipsos volando pretervehitur. *Prose.*

494. Non enim oscitare, nec extendit, nec torpet orando, tali multi paluntur; sed igne ardenter et terra superior est, quare terribilis hostis demonibus redditur. *Ibid.*

495. Sicut ne miles simi armis est aliquid, nec arma simi militi : sic nec oratio sine jejunio, nec jejunium sine oratione. *Ibid.*, homil. 15.

496. Jejunium est aditorium orationis, quia oratio sine jejunio gracilis est et infirma. *Ibid.*

497. Quia virtus orationis jejunium est, nunquam separantur ab invicem, sed ubique simul ponuntur. *Ibid.*

JOAN. TRITH. 498. Oratio tanto fit efficacior, quanto jejunio decorata invenitur. *Homil.* 45, ad *Monachos*.

S. ISIDORUS HISPALENS. 499. Hoc est perfectum et rationabile jejunium, quando noster homo exterior jejunat, et interior orat. *Prose.*

500. Facilius enim per jejunium oratio penetrat cœlum, tunc homo spiritualis effectus, Angelis conjungitur. Doceo liberius copulatur. Lib. 1, de *Summo bono*, cap. 44, sent. 1.

S. LEO I. 501. Grata est Deo, et terribilis diabolus jejunianus oratio. *Serm.* 1, de *Jejun. septimi mensis*.

ROBERTUS BELLARM. 502. Saccus et jejunium sunt alia orationes. Super *Psalm.* xxxiv, vers. 15.

IN VITIS PATR. 503. Sicut venenata animalia fortiores herbe, vel pigmenta repellunt : ita cogitationes sordidas oratio jejunio repellit. Lib. 3, num. 60.

JEJUNUM ET PENITENTIA.

S. AUGUST. 504. Penitentia sine jejunio vacua est. Lib. 4, contra *Julian.*, cap. 2.

S. BASILIUS MAGNUS. 505. Penitentia citra jejunium irrita est. *Cone.* 1, de *Jejunio*.

506. A peccato afflicti sumus? per penitentiam curemur : penitentia porro remoto jejunio inanis et infrugifera est. *Ibid.*

JEJUNUM ET SOBRIETAS.

S. PETRUS DAMIANUS. 507. Assuetum jejunii corpus, sobrietas robora. Opuse. 42, cap. 25.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

— 433 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

JEJUNUM ET VIRGINITAS.

508. Qui virginitatem servat et jejunat, sibi ipsi utilis est. *Serm.* 1, de *Verb.* *Apost.* *Habentes eundem spiritum.*

JUSTITIA ET BONITAS.

509. Satia crudelis est, qui putat justitiae tuae, s. VALER. convenire bonitatem : cum una atque eadem sit ratio providentie, malos justitiae bonitate compescere, bonus legis vinculo custodire. *Homil.* 43.

JUSTITIA ET CHARITAS.

510. Quidquid æquitatis expers est, a charitate abhorret. Lib. 2 *Parall.*, cap. 63.

JUSTITIA ET DISCRETIO.

511. Cum summa discretione tenenda est justitia, s. AUGUST. cum summa deliberatione inferenda est posua, non judicando ex suspicione, sed ex omni certitudine veritatis. *Serm.* 44, ad *Frates in errore*.

512. Discretio in distinctione tenenda est, ne s. BERNARD. dum nimis flagellare cupimus salutem perdamus. *De gradib.*, confess.

513. Omnis correctio debet esse discreta : unde HUGOCARD. et tempus et modus, et persona quo corrigi debet, consideranda sunt. Super II, *Reg.*, cap. xiii.

514. Dominus delinquentem vapulare precipit, s. PETE. et tamen modum verberibus possit; ut et in reum vindicta procederet, et vindicta duritiam discretio temperat. Epist. 34.

JUSTITIA ET FIDES.

515. Ubi sama fides non est, non potest esse s. AUGUST. justitia : qui justus ex fide vivit. *Habet.* in *Decret.* *Gratiani*, part. 2, causa 24, quest. 1, can. *Ubi*.

JUSTITIA ET FORTITUDO.

516. Fortitudo est velut excelsior ceteris, sed s. AMBROS. nunquam incomitata virtus : non enim seipsum contumaciam sibi, aliquin fortitudo sine justitia, iniquitatis materia est. Lib. 1 *Offic.*, cap. 35.

517. Non est medicoris animi fortitudo quem solo defendit ornamento virtutum omnium, et justitiae custodit. *Ibid.*, cap. 39.

518. Fortitudo nisi eam justitia temperet, intolerabilis insolentia est, furor quam rationi propior, dominatione quam libertati. Lib. 2, de *Abraham*, cap. 40.

519. Justitia et fortitudo sedem habent voluntatem, quia voluntas justa debet esse et fortis. S. BERNARD. *Serm.* 35, de *parvis Sermonibus*.

520. Justitia perpetua comes est potentia, quemadmodum contra injustitiam imbecillitas comitatur. *Habet.* apud D. Joan. Damasc., lib. 1 *Parall.*, cap. 93.

DIDYM. ALEX.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

— 433 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

HAYMO. 521. Fortitudo tunc laudabilis erit, si justa fuerit, quoniam fortiter agere, et non justa, non virtus est, sed vitium. *Prose.*

522. Multi enim fortiter agunt in præliis, in luctaminibus, in oneribus portandis : sed quia non juste faciunt, talis fortitudo non virtutis, sed virtus deputatur. *Serm.* 20 post *Pent.*

S. LAURENT. 523. Fortitudo sine justitia, iniquitatis materia est, et quo validior, eo ad nequos agentum promptior. Part. 4, *De casto Convivio*, cap. 13.

JUSTITIA ET MISERICORDIA.

S. AMBROS. 524. Manifestum est justam Dei misericordiam, misericordiemque justitiam, nec aliendis unquam corporibus hominum, nec docendis juvandis eorum mentibus defuisse. Lib. 2, de *Vocet.* genit., cap. 3.

525. Beatus est, qui et severitatem, et mansuetudinem temet: ut altera disciplina servetur, altera innocentia non opprimitur. Lib. 9, epist. 72, ad *Irenaeum*.

S. ANTONIN. 526. Omni qui justus est, quis lapsus desperat, nec quia misericors est, debet nimis securitate confidere; sed sic timeat justitiam, ut querat misericordiam; sic de misericordia confidat, ut tamem justitiam contremiscat. *Homil.* 13.

527. Deus quando judicat, miseretur : quando miseretur, etiam judicat : quia neque sine iudicio miseretur, neque sine misericordia judicat. Super *Psalm.* cxviii, vers. 4: *Misericordia multa tuz.* *Dominus.*

528. Sepe plus erga corrigendos agat henevolentia, quam austerioris: plus exhortatio, quam communitatio: plus charitas, quam potest *Prose.*

529. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate severitas adhibenda est. *Sess.* 13, in *Decreto de reformat.* cap. 1.

530. Impie, christiane iudex, pī patriis officium, sic successu iniquitati, ut consule humanae memineris : nec in peccatorum atrocitatibus exercetas ulciscendis libidinem, sed peccatorum vulneribus curandi adhibeas voluntatem. Epist. 159, ad *Marcellin.*

531. Deus misericors et justus est: sicut conservat misericordiam in justitia, ita justitiam in misericordia. *De vera et falsa punit.*, cap. 10.

532. Servit motus ira rationi, quando ita præbet misericordia ut justitiam conservetur; sive cum indigentibus tribuitur, sive cum ignoscitur penitenti. Lib. 9, de *Civit. Dei*, cap. 5.

533. Misericordia sine justitia destruitur, et in crudelitate convertitur. *Serm.* 6, ad *Frat.* in *eroe*.

534. Semper misericordia cum severitate ligata sit, ne velut ille qui peccavit, desperatus ad suspendendum pergit. *Ibid.*, serm. 14.

535. Blandus mansuetis sis, districtusque superbis. In suis *Proverbi*, verbo *Blandus*.

v. BEADA.

536. Si interdum severitate opus est, paterna sit, non tyrannica : matres fovento, patres corripiendo exhibeatis. *Serm.* 23, super *Cant.*

S. BERNARD.

537. Justitia dum sum modum excedit, crudelitas vitium gignat: et nimis pietas dissolutionem disciplina parturit. *Lib. Medic.*

S. BONAV.

538. Plus nocte prælatus misericors, et abiciens rigorem discipline, quam prælatus rigidus sine misericordia. *Serm.* 23, in *Hexam.*

CASSIODOR.

539. Severitati debet adjungi pietas. Super *Luc.*, cap. in, in illud: *Facile dignos fructus, etc.*

540. Severitas justitiae sine pietate misericordia Domino non est placita, nec ab approbata. *Serm. 1 Dom. in Palm.*

GREGOR.

541. Nec quia Deus justus est, quis lapsus desperat, nec quia misericors est, debet nimis securitate confidere; sed sic timeat justitiam, ut querat misericordiam; sic de misericordia confidat, ut tamem justitiam contremiscat. *Homil.* 13.

CONCILIO. TRIDENT.

542. Deus quando judicat, miseretur : quando miseretur, etiam judicat : quia neque sine iudicio miseretur, neque sine misericordia judicat. Super *Psalm.* cxviii, vers. 4: *Misericordia multa tuz.* *Dominus.*

543. Sepe plus erga corrigendos agat henevolentia, quam austerioris: plus exhortatio, quam communitatio: plus charitas, quam potest *Prose.*

GLOSS. LEON.

544. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate severitas adhibenda est. *Sess.* 13, in *Decreto de reformat.* cap. 1.

GLOSS. INT.

545. Sententia, que misericordiam vetat fugienda est.

546. Christus est statera habens duas lances, misericordiam et justitiam : misericordia dimittendo levis justitia corrigitudo et puniendo majoris est pondus. *Super Job*, cap. 6.

GLOSS. ORD.

547. Corrigat Sapiens ut magister: compatitur ut pater. Super *Ecclesiasten*, cap. 7.

548. Non tibi videatur Deus sic misericors, ut non videatur justus : nec ita justus, ut misereri non velit. *Super Epist. ad Rom.*, cap. 2.

S. GREGOR.

549. Vera virtus est, cum nec pietas sine justitia, nec sine pietate justitia exequitur, que separata ab invicem dilabuntur. Super *Math.*, cap. 1.

MAGNUS.

550. Peccator incassum misericordiam sperat, si non eliam justitiam timeat : incassum justitiam mutat, si non etiam de misericordia confidat.

551. Sunt nonnulli ita districti, ut omnem

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 434 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

etiam mansuetudinem benignitatis amittant : et sunt nomilli ita mansueti, ut perdant districti jura regiminiis. *Prose.*

552. Regat disciplina vigor mansuetudinem, et mansuetudo ornet vigorem; et scilicet amittetur ex altero, ut nec vigor sit rigidus, nec mansuetudo dissoluta. *Ibid.*, lib. 19, cap. 12, num. 16.

553. Sicut in vulneribus vinum adhibetur et oleum, ut per vinum mordentur vulnera, per oleum loventur : sic unusquisque qui sananda vulneribus praest, in vino morsum distinctionis adhibeat, in oleo mollestit pietatis : per vinum minudentur putrida, per oleum sananda loventur. *Prose.*

554. Misericordia est lenitas cum severitate, facienda quoddam ex ultraque temperamenti, ut neque multa asperitate excrucientur subdit, neque nimis benignitate solvantur.

555. Virga percūlatur, et baculo sustentatur: sit ergo districtio virga, que feriat : sit et consolatio baculi, que sustentat.

556. Sit itaque amor; sed non emolliens : sit rigor, sed non exasperans : sit zelus, sed non immoderate sevians : sit pietas, sed non plus quam expedit parens. Lib. 20 *Moral.*, cap. 8.

557. Disciplina tuae vera est misericordia, si sic facta fuerit, ut justitia per eam non contumatur : si autem contempta justitia, misericordia observetur, ipsa misericordia non est misericordia, sed fatuus. *Prose.*

558. Circa subditos suos inesse rectoribus debet et iuste consolans misericordia, et pie sevians disciplina. *Ibid.*

559. Ille bene agit quae pia sunt, qui seit prius servare que justa sunt : ut collatus in proximis ritus misericordiae, de justicie fonte ducatur. *Ibid.*, lib. 19, cap. 14.

560. Curandum est, ut se rectorem pralatus subdit et matrem pietas, et patrem exhibeat disciplina. Part. 2, in *Pastorali*, cap. 6.

561. Tanta debet esse discretio, ut nec disciplina nimia, nec ipsa quoque misericordia sit remissa. *Prose.*

562. Exhibenda pravis est asperitas in ostensione, charitas in mente : ut et dura ostensione delinquentem coercat, et charitatis custodia mercem mansuetudinem non omitat. Homil. 24, super *Ezech.*

563. Vera justitia compassionem habet, falsa vero dedignationem : quamvis et iusti soleant peccatoribus recte indignari, sed alius est quod agitur typico superbie, aliud quod zelo disciplinae. Homil. 34, super *Evang.*

564. Si servanda est disciplina severitas, ne dum plurquam necesse est zelus accenditur, mansuetudo funditus amittatur. Lib. 4, in *Registro*, indit. 9, cap. 24, epist. 24, ad *Joan. episc.*

565. Magna discretionis arte servanda est, et iuste consulens misericordia, et pie fereiens disciplina. *Ibid.*

566. Ipsa in te dulcedo cauta sit, non remissa : correctio vero diligens sit, non severa : sed sic alterum conditatur ex altero, ut et boni habeant amando quod caveant, et pravi metuendo quod diligant : boni te dulcem, pravi sentiant correspondorem. *Ibid.*, lib. 9, indit. 4, epist. 8, ad *Bonum Abbat.*

567. Misericordia vera non est, quae a rectitudine justitiae existit aliena : quia que potest per injustitiam pollui, nescit precurdulio misereri. Lib. 22 *Moral.*, cap. 1.

568. Justitia non temperatur, nisi pietas ad- s. HUBERON. jungatur. Super *Epist. ad Tit.*, cap. 2, in illud :

Juste et pie vivamus, etc.

569. Sic temperanda est misericordia regentis, Hugo a.s. ut non impudita remaneat culpa delinquientis. VICTOR. Lib. 3, de *Claustro anima*, cap. 5.

570. Si aliquando culpa exigente sonat in voce asperitas, semper tamem maneat in mente lenitas. Super *Regul. D. August.*, cap. 7.

571. Districtio debetur viuis, compassio vero nature. *Ibid.*

572. Misericordia tuae vera est misericordia, si sic facta fuerit, ut justitia per eam non contumatur : si autem contempta justitia, misericordia observetur, ipsa misericordia non est misericordia, sed fatuus. *Prose.*

573. Justitia non est vera justitia, nisi habuerit in misericordia : et misericordia non est vera misericordia, nisi habuerit in se justitiam.

574. Injuste agentibus misericordiam exhibere, nec eos punire, ipsa misericordia non est misericordia, sed fatuus. Homil. 46, super *Matth.* Oper. *imperf.*

575. Omnis qui recte iudicat, statuerat in s. ISIDORES manu gestat, et in utroque penso justitiam et misericordiam portat : sed per justitiam reddit peccati sententiam, per misericordiam peccatis temperat peccatum. Lib. 3, de *Summo bono*, cap. 52, sent. 4.

576. In iudicio sine misericordia non sedeas, sed custodi discretionem justitiae. *Prose.*

577. Tene ergo rigorem in discussione justitiae, misericordiam in definitione sententiae : justitia examen sequatur pietas, districtio censuram temperet indulgentia. Lib. 2, de *Sygnon.*, cap. 16.

578. Cœcus est misericors, nisi existat etiam justus colens agrum, quem contemplari non potest. *Parca. 179.*

579. Penes Deum neque pietas sine justitia est, 2. NILUS. neque sine pietate justitia. *Prose.*

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 435 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

s. PETRUS 580. Virtutes si separate fuerint, dilabuntur : CHYRSOL. aquitas sine honestate, savitria est : et justitia sine pietate, crudelitas. Serm. 445.

s. THOMAS 581. Nunquam Deus propter misericordiam, AQUINAS. justitiam deserit : nec propter justitiam, misericordiam derelinquit. *Prose.*

582. Nunquam enim aliquem iudicat, vel condemnat sine misericordia, nec alicuius misericordia sine justitia. *In divin. morib.*, cap. *Rectitud.*

583. Ita justitia regula tenenda est, ut neque nimis negligenter committante despecta vilescent neque severiori atrocitate gratiam humana amabilitatis amittat. *De Quatuor virt.*

JUSTITIA ET PRUDENTIA.

s. AMBRO. 584. Non potest justitia sine prudentia esse, neque prudentia sine justitia. Lib. 4 *Offic.*, cap. 27.

585. Nullo modo potest esse justitia sine prudentia : itaque qui justus est, prudentia est. *Ibid.*, lib. 2, cap. 8.

586. Prudentia sine justitia nocet. Lib. 2, de Abraham, cap. 10.

CICERO. 587. Adipiscamus conjunctam cum justitia prudentiam : prudentia enim sine justitia, nihil valet ad fidem faciendam. Lib. 2 *Offic.*

JUSTITIA ET SAPIENTIA.

JOAN. 588. Justitia sapientiae comes est ; quia nemo TRITH. injustus, sapientia erit. Super *Prolog. Regule S. Bened.*, cap. 2, text. 16.

LUD. HISP. 589. Excelsum est rebus omnibus sapientia : nec esse potest illa justitia sine sapientia. Lib. 2, de *Summo bono*, cap. 1, sent. 4.

LACT. FIRMI. 590. Necesse est justus esse sapientem : nam neque ratio, neque natura ipsa permittit, ut is qui justus est, sapientia non sit ; quoniam justus nihil utique facit, nisi quod rectum et bonum est, pravum et malum semper fugit. In *Epitome*, cap. *Nam.*

JUSTITIA ET SCIENTIA.

CICERO. 591. Scientia qua est remota a justitia; cadditatem potius, quam scientia est appellanda. Lib. 4, de *Offic.*

592. Debet justitiam temperare moderatio, si quis se tibi curandum prebeat. Lib. 1, *de Panit.*, cap. 4.

SACRAE. 593. Ipsi justitiae ut justa sit, temperantia modum imponit. Lib. 4, *de Considerat.*

JUSTITIA ET VERBUNDIA.

PLATO. 594. Pudor et justitia sunt humane societas fortissima vincula, quae homines firmo nexu conjungunt atque copulant. In *Dialogo Protagora*.

JOAN. JUSTITIA ET VERITAS.

TRITH. 595. Veritas justitiam comitatur : qui nec veritas sine justitia, nec justitia potest esse sine veritate. Super *Prolog. Regular. S. Bened.*, cap. 2, text. 16.

JUSTITIA ET ZELUS.

s. GREGOR. 596. Erga errata subditorum sic mansuetudo MAGNUS. zelum temperet, quatenus a justitia studio non energet : sic ad ultimum zelus fervat, ne tam pietatis limitata fervendo transcendat. Lib. 10 *Moral.*, cap. 4.

597. Sic servanda est discipline severitas, nem dum plus quam necesse est zelus accenditur, mansuetudo funditus amittatur. Lib. 4, in *Registro*, indit. 9, cap. 24, epist. 24, ad *Joan.*, epis.

PETR. RILEY. 598. Hinc duo, scilicet zelus Dei et amor justitiae, faciunt ut fama hominis mortuus reviviscat. Epist. 20, ad *Crispin.*

MANSUETUDO ET PAUPERIAS. Vide Paupertas et Mansuetudo.

MEDITATIO ET ORATIO. Vide Oratio et Meditatio.

MISERICORDIA ET CHARITAS.

s. BONAV. 599. Sic ignis sine oleo, non ardet in lampade : s. BONAV. sic ignis charitatis sine oleo misericordie, non ardet in corde. Tit. 7 *Dicit.*, cap. 4.

MISERICORDIA ET DISCRETIO.

600. Ubi est misericordia et discretio, ibi nec superfluitas, nec indutio. In suis *Opusc.*, in ad- s. FRANCIS. monit., cap. 26.

MISERICORDIA ET HUMILITAS.

s. GREGOR. 601. Humilitas minime vera est, cui misericordia juncta non est, nec debet humilitas dici, quia MAGNUS. ad compassionem fraternali misericordie nescit inclinari. Lib. 22 *Moral.*, cap. 4.

MISERICORDIA ET LARGITAS.

SALVIANUS. 602. Christianorum omnium bonum, misericordia et largitas. Lib. 3, ad *Eccles. catholic.*

MISERICORDIA ET JUSTITIA. Vide Justitia et Misericordia supra.

MISERICORDIA ET VERITAS.

GLOSS. INT. 603. Veritas sine misericordia, non potest sustineri : misericordia sine veritate, negligenter facit. Super *Oseeum*, cap. 4, in princip. in illud Non enim veritas, etc.

604. Viscera misericordiae qui non amiserit, s. JOANNES veritatem non amitterit. Homil. super *Psalm. CXVIII.*

605. Sicut per viam veritatis mens justa : ita s. LEO I.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 436 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

per viam misericordiae ambulat mens benigna.
Prosecc.

606. Ne unquam itinera ista diversa sunt, quasi horum honorum singula diversus trahitibus exstantur, et aliud sit misericordia crescere, et aliud veritate proficer.

607. Non est misericordia, veritas alienus; nec justitia capax est, veritas extraneous; nec utraque virtute uitetur, qui non utraque datur. Serm. 7. *Quadragesima.*

MISERICORDIA ET VIRGINITAS. *Vide* Virginitas et Misericordia *infra.*

OBEDIENTIA ET CHARITAS.

S. THOMAS
AQUINAS.

IN VITIS
PATR.

S. AUGUST.

608. Charitas sine obedientia, et obedientia sine charitate esse non potest. 2, 2, quæst. 104, art. 3.

609. Dilecta sine obedientia faciet criminosum, et conscientia sagram. Lib. 1, in *Vita S. Postulat.*, cap. 8, regul. 9.

OBEDIENTIA ET DISCRETIO.

610. Quia nec virginitas, nec vigilie, nec ieiunia, nec ipsa oratio, nec lectio servis Dei prodesse poterit, si in eis obedientia perfecta et humilitas vera non fuerit. Homil. 36.

610. Ut currus uno equo non sat commode trahitur, nisi et alterum apponas: ita obedientia humilitatem conjugatam sibi deposita. Doctrin. 1.

610. Humilitas atque obedientia in junioribus, necessitas, in senioribus dignitas est. Homil. 8, *Emissarius ad Monachos.*

621. In obedientia valde est utilis, si id quod discipline vigor imponit, nullo cogente humiliatis laudanda servaverit. Lib. 4, in *Regist.*, indic. 13, epist. 7, ad *Felicem episc. Sardin.*, cap. 51.

622. Magna virtus est humilitas pro Christi amore obedientia, quia colum aperit, et infernum suum fortitudine claudit. Homil. 20, ad *Monachos.*

623. Due sunt aleæ, quibus terra in celum avoluta, humiliata et obedientia. *Ibid.*

624. Obedientia est arbor aeterna salutis, quæ crescit in hortu humiliatis. *Ibid.*

625. Obedientia multas virtutes congregat, humiliatis autem ne delinquent congregatas servat. *Ibid.*

626. Obedientia magna virtus est, que menti cæsternas virtutes insert, insertasque per humiliatis ministerium custodi. *Ibid.*

OBEDIENTIA ET OPERATIO.

627. Qui vult tuta esse opera sua, vel recta in conspectu Dei, nihil obedientia præferat, nihil penitus anteponat, sive senior sit, sive junior. Homil. 3, ad *Monach.*

OBEDIENTIA ET PATIENTIA.

628. Obedientia vero non eris, si patiens non fueris: nam vidua est obedientia, quam non patientia firmat. Serm. 2, post *Epiphani.*

OBEDIENTIA ET HONESTAS.

629. Obedientia annexanda est perseverantia; quoniam initium boni operis quid proderit, si perseverantia desit? Serm. de *Verb.*

OPERATIO ET CASTITAS. *Vide* Castitas et Operatio supra.OPERATIO ET CHARITAS. *Vide* Charitas et Operatio supra.

OPERATIO ET DISCRETIO.

630. Perent ipsa bona, nisi cum discretione fiant. Super *Regul. D. August.*, cap. 3.

OPERATIO ET FIDES. *Vide* Fides et Operatio supra.

OPERATIO ET FORTITUDO.

631. Nihil valet cursus bravii, nihil qualisque-

S. CLEMENS
ARELAT.

636. Quibuslibet reliquo bonis operibus quis fuerit prædictus, si istas duas virtutem alas, id est, humiliatiem et obedientiam, non habuerit, in alium evolare non poterit. *Prosecc.*

637. Omnis ergo anima sancta, quæ circumvolantes milves, et diabolicos accipitres fugere, vel vitare desiderat, istas duas virtutem alas in se Deo donante custodiat.

631. Nihil valet cursus bravii, nihil qualisque-

S. AUGUST.

631. Nihil valet cursus bravii, nihil qualisque-

S. AUGUST.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 437 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

que operatio, nisi columna fortitudinis roboretur. *Prosecc.*

632. Nihil valet ad ædificium boni operis, nisi columnam fortitudinis amplexeris: sed si columna fortitudinis fracta fuerit, totum ædificium honorum operum ruit. Serm. 13, ad *Fratr. in cromo.*

OPERATIO ET HUMILITAS.

S. DOROTHE. 633. Quidquid boni quisque egerit, id agat cum humiliatis, ut per humiliatim conservetur quod factura fuerit. Doctr. 4.

S. GREGOR.
MAGNUS. 634. Si quelibet bona adsint opera, nulla sum si non ex humiliatim condiantur: miranda actio cum elatione, non elevat sed gravat: qui sine humiliatis virtutes congregat, quasi in ventum pulverem portat. Homil. 7, super *Evang.*

HAYMO. 635. Sollicita consideratione prævidendum est, ut quotiescumque bona agimus, virtutem humiliatis in fundamento ponamus: ne si exterior inanem gloriam querimus, interior mercede priuamur. Serm. *Domini*, 12, post *Pent.*

636. Non sufficit bonum agere, nisi quis humiliatis studeat servare. *Ibid.*

637. Nulla sunt opera virtutum, si humiliatis unguento non condiantur. Lib. 2, de *Tentat. religios.* cap. 4.

IN VITIS
PATR. 638. Omnis labor monachii sine humiliatis vanus est: humiliatis enim præcursor est charitatis. Lib. 3, num. 126.

OPERATIO ET INTENTIO.

S. AUGUST. 639. Bonum opus intentio facit, intentionem flit. *In Prefat. super Psalm. xxxi.*

S. BERNARD. 640. Major sit benevolentia, quam quod datur: quoniam tale erit opus, qualem fuerit intentio. *De Inter. domo*, cap. 45.

GLOSS. INT. 641. Si bona intentio non sit, et bonum opus quod videtur, perit. *Super Job*, cap. 15.

642. Tantum boni quis facit, quantum intendit: tantum quoque mali, quantum intendit. *Super Matth.*, cap. 12.

S. CLEMENS
ARELAT. 643. Si bona intentio, quæ potes, bona agis, opera sunt lucis, etiam non ita hominibus videatur: si autem perversa intentio est, parvum est quidquid agitur, et si videatur rectum. *Super Matth.*, cap. vi, in illud: *Si fuerit oculus tuus simplex, etc.*

S. GREGOR.
MAGNUS. 644. Omni cura servandus est a malitia pulvere oculis cordis, ne hoc quod in actione rectum hominibus ostendat, apud semetipsum per vitium prava intentionis intorquet. Lib. 1, *Moral.*, cap. 20, num. 39.

645. Mirum non est, si quis bona inchoet: sed valde mirabile si intentione recta, in bono opere perduret. *Ibid.*, lib. 12, cap. 24, num. 27.

646. Si recta intentio in operatione non tenetur, totum opus amittitur et deturpat: si vero recte intendimus, bonum opus efficitur, etiam minus bonum esse videatur. *Ibid.*, lib. 28, cap. 6, num. 13.

647. Si quod videtur bonum gerendum, sollicita intentione non crescit, etiam quod fuerat bene gestum decessit. Part. 3. In *Pastorali*, cap. 1, admotus. 35.

648. Multa videntur bona, sed non sunt; quia bono animo non fiunt, et cum perversa est intentio (qua precedit) pravum est omne opus quod sequitur, quanvis esse rectum videatur. Lib. 1, *Dialog.*, cap. 10, verbo *Multa*.

649. Finis operis probat, quales intentio operationis fuerit. *Ibid.*, verbo *Ia*.

650. Omne bonum quod agitur, per intentionem semper ad coelestia levetur. Homil. super *Ezechiel*.

651. De bono opere proximis præbeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere querimus; semper opemus secretum: sic sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto. Homil. 41, super *Evang.*

652. Nulla est lux operis, quam non precedit rectitudine intentionis. Lib. 4, in *I Reg.*, cap. 4, super illud ix: *Dominus revelaverat auriculum.*

653. Operis officium semper oportet esse intentionem, et nulla inderendum negligenter otii dissimulatione cessare. Super *Psalm. cxviii*, in illud: *Et veniat super me misericordia tua.*

654. Cum manus, etiam mentem elevet. S. JOANNES
CHRYSOST.

655. Oculus hominis, intentio operis ejus est: si ergo intentio ejus bona est, et opus intentionis ipsius bonum est. *Prosecc.*

656. Alioquin male intentionis, etiam non bonum in factu opus appareat, bonum tamen jam non est, quoniam ex sua intentione, aut probatur bonum, aut reprobatur indignum.

657. Bona est intentio, que propter Deum est, mala vero que pro terreno luero, aut vana gloria est.

658. Qui opus bonum bona intentione non faciunt, per hoc magis cœcantur opere, per quod illuminali poterant.

659. Uniusquisque bonum opus, quod agit, intentione bona agit: quoniam pro mala intentione, plerunque opus bonum quid agimus, perdimus, et minus a culpa vacamus. Lib. 2, de *Summo bono*, cap. 27.

660. Laborandum est corpore, animi fixa in Deum intentione: sieque manus in opere implicanda est, ut mens non avertatur a Deo. In *Regula monachorum*, cap. 5.

s. HILARIUS
HISPALENS.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 438 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

RICHARD. A
S. VICTORE. 661. Quod est corpus sine vita, hoc est opus sine intentione bona. *Prose.*

662. Quilibet enim actio (quamvis bona videotur) quasi mortua judicatur, nisi per intentionem bonam animetur. Part. 1, tract. 1, de *Statu inter hominum*, cap. 7.

663. Fortia opera sine intentione bona, ossa sunt arida, ossa sine anima, ossa mortua, virtutum merito vacuo, inrecedisse retributione frustata. *Ibid.*

S. THOMAS
AQUINAS. 664. Intentio est tanta virtutis, quod omnia opera ex se trahit. Opuse, 9, de *Decem precep.*, verbo *Jam.*

665. Cum laus operis ex radice voluntatis dependat: tanto exterius opus landabilius redditur, quanto ex meliori voluntate procedit. *Contra retrahentes ad ingressum relig.*, cap. 12.

666. Non est hujus animus in recto, cuius acta discordant. Epist. 34.

OPERATIO ET OBEDIENTIA. Vide *Obedientia et Operatio supra.*

OPERATIO ET ORATIO. Vide *Oratio et Operatio infra.*

OPERATIO ET SCIENTIA. Vide *Scientia et Operatio infra.*

OPERATIO ET SPES. Vide *Spes et Operatio infra.*

ORATIO ET DOLOR.

THOMAS A
KEMPIS. 667. Toties Deum oras, quoties pro peccatis tuis gemis et doles. Multum oras, si multum doles: parum oras, si parum doles. In *Manuali parvorum*, cap. 14.

ORATIO ET FIDES. Vide *Fides et Oratio supra.*

ORATIO ET HUMILITAS.

HESYCHIUS. 668. Oratio et humilitas sunt adversus demonios, perinde ac flammis ensis. Sent. 78, cunctur. 2.

HUGO CARD. 669. Oratio humilis sicut bonus munitus ad Deum intrat, et ibi mandatum persigit, quo caro pervenire nequit. Super *Preveb.*, cap. 25.

ROBERTUS
BELLARM. 670. Oratio ex humilitate profecta non reverteretur vacua. Super *Psalm.*, xxxiv, vers. 46.

ORATIO ET JEJUNIUM. Vide *Jejunium et Oratio supra.*

ORATIO ET INTENTIO.

HUGO CARD. 671. Sine intentione, omnino muta est oratio. Super *Cant.*, cap. II.

672. Oratio sine pura intentione, et cordis puritate, minime placet. Super *Isaiam*, cap. 4.

673. Qui attentione orationem querit, oratio: nesciunt; attentionem enim sequitur oratio. *De orat.*, cap. 143.

674. Intenti supplicati dormire cor mundum PRUDENT. vetat. In *Hymno ad Calli cantum*.

ORATIO ET LECTIO.

675. Sine legendi studio, necno ad Deum oratione esse valebit intentus. In *Exhort. ad monach.*

676. Debet lectio orationi servire, preparare affectum, non horas præpripe, nec succidere moras. Inter opera D. Bernardi, serm. 7, super *Canticum*.

677. Oratione lectio, lectioni succedat oratio: breve videbitur tempus, quod tantis operum variatibus occupatur. Epist. 7, ad *Lætam.*

678. Frequens lectio et quotidiana meditationis, anima solet magis labor esse quam carnis. Super *Ecclesiasten*, cap. 12.

679. Qui vult cum Deo semper esse, frequenter s. ISIDORES debet orare, frequenter et legerre : orationibus HISPALENS. mundanum, leticiis instruimur. *Prose.*

680. Nam cum oramus, ipsi cum Deo loquimur: cum vero legimus, Deus nobiscum loquitur. Lib. 3, de *Summo bono*, cap. 8, sent. 2.

681. Omnis profectus ex lectione et meditatione procedit: quia enim nescimus lectione discimus: quia autem didicimus, meditationibus conservamus. *Ibid.*

ORATIO ET MANDATUM.

682. Perdet orationis preceps, qui dominicanum s. JOANNES precipit jussionem. Homil. super illud iv Joan: *Venit hora, etc.*

683. Non vult orationem suam audiri, qui patraverit precepta Dei debere contemni. *Ibid.*

684. Difficilis est ad impetrandum aditus, cum procedit jussionis contemptus. *Ibid.*

685. Facile quod postulatur accepti, si quod jubetur, instantissime compleatur. *Ibid.*

ORATIO ET MEDITATIO.

686. Ad hoc ut fructuosa sit meditatio, eportet s. AUGUST. ut sequatur orationis devotion. *De Scala paradisi*, cap. 10.

687. Oratio sine meditatione, est tepida; meditatio sine oratione, infructuosa. *Ibid.*, cap. 41.

688. Ascendimus velut duobus pedibus, meditatione et oratione: meditatio siquidem quid desit docet, oratio ne debet obtinet. Serm. 1, de *S. Andrea*.

689. Sic oratione sancta meditatio necessaria est, omnino perfecta esso oratio nequerit, si eam meditatio non comitetur, aut prececedat. In *Speculo discipli.*, part. 1, cap. 12.

S. NILES.

PRUDENT.

S. ATHANAS.

GILLEBERT.

ANGLUS.

S. HIERON.

S. GREGOR.

MAGNUS.

S. JOANNES

CHRYSOST.

S. ISIDORES

HISPALENS.

S. FRANC.

ASSIAS.

S. BERNARD.

S. BONAV.

JOAN. CASS.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 439 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

OBRATIO ET OPERATIO.

690. Valde apud Deum utrumque habeat sibi necessario concurrunt, ut et oratione operatio, et operatione fulcietur oratio. *Prose.*

691. Cor cum manibus levat, qui orationem suam operibus roboret: quisquis enim orat, sed operari dissimilat; cor levat, et manus non levat: qui vero operatur et non orat, manus levat et cor non levat. Lib. 14 *Moral.*, cap. 5, et S. Hieronymus, lib. 2, super *Lament. Hieron.*, cap. 8.

692. Manus fit oratio, ubi prava, est actio. Lib. 9, in *Registr.*, in dict. 4, cap. 45, epist. 45, *Universus Episcopis.*

693. Sicut res aliqua sine odore potest esse, odor autem sine re aliqua esse non potest: sic opus sine oratione aliquid est, oratio autem sine operatione nihil est; et si oras, non ex fide oras. Homil. 43, *Oper. imperf.*, super *Matth.*

ORATIO ET PERSEVERANTIA.

694. Virtus pondus oratio non habet, quam nequaquam perseverantia continui amoris tenet. Lib. 32 *Moral.*, cap. 21, num. 27.

ORATIO ET PIETAS. Vide *Pietas et Oratio infra.*

PATIENTIA ET DOCTRINA. Vide *Doctrina et Patientia supra.*

PATIENTIA ET FORTITUDINE.

695. Fortitudo connexa est patientie: vir enim patients, fortis est animo. *Prose.*

696. Qui patientia et fortis est, secundum bona sequentis vite sperare potest. Epist. ad *Damas.* *Pap.*, de morte D. Hieronymi.

697. Quicunque est fortis, est patients: quia fortitudo non solum sustinet molestias absoque perturbatione, quod est patientie; sed etiam ingreditur se eis, cum opus fuerit. 1, 2, cap. 66, art. 4.

PATIENTIA ET HUMILITAS.

698. Vera patientia, nisi per profundum humilitatem, neque acquiritur, nec tenetur. *De Ordine vita.*

699. Inutilis est patientia, quam non comitatur humilitas. Super *Epist. ad Philipp.*, cap. 1.

700. Ubi est patientia et humilitas, ibi nec ira, nec perturbatio. In suis *Opus.*, in admonit. cap. 26.

701. Patientia vera absque profunda cordis humilitate, nec acquiritur, nec tenetur. Collat. 48, *Abbat. Piammoni*, cap. 13.

PATIENTIA ET OBEDIENTIA. Vide *Obedientia et Patientia supra.*

PAUPERIAS ET HUMILITAS.

702. Beatus ille pauper, qui ducit in sponsam sibi humilitatem. Serm. *Domini, infraactav.* Na- DE PADA. tivit.

703. Paupertas Deo grata non est, sine humiliitate. Epist. ad *Damas. Pap.*, de Morte D. Hieron.

S. EUSEBIUS
CASA.

704. Humilitas nullatenus poterit absque mudi- JOAN. CASE. tate conquiri. Lib. 12, *Cenob. institt.*, cap. 31.

705. Nullus profecto spiritu pauper, nisi sit humilis. *De Patient.*, cap. n.

706. Humilitas si paupertati conjuncta non fuerit, Deo placere paupertas non potest. *De tribus Tabern.*, cap. 2.

PAUPERIAS ET MANUSETUDO.

707. Nisi pauper fuerit, mitis esse non poteris. Lib. 5, super *Luc.*, cap. 6, in illud: *Beati pauperes, etc.*

PERSEVERANTIA ET OBEDIENTIA. Vide *Obedi- S. AMEROS. entia et Perseverantia supra.*

PERSEVERANTIA ET ORATIO. Vide *Oratio et Perseverantia supra.*

PIETAS ET ORATIO.

708. Efficasima est ad exordium Deum pos- S. LEO I. tutatio, cui pietatis opera suffragantur. Serm. 6, de *jejun. decimi mensis.*

PIETAS ET SCIENTIA. Vide *Scientia et Pietas infra.*

PIETAS ET TIMOR. Vide *Timor et Pietas infra.*

POENITENTIA ET ELEEMOSYNA. Vide *Eleemo- syna et Poenitentia supra.*

POENITENTIA ET JEJUNIUM. Vide *Jejunium et Poenitentia.*

PRUDENTIA ET FORTITUDINE. Vide *Fortitudo et Prudentia supra.*

PRUDENTIA ET INNOCENTIA.

709. Innocentia non est perfecta virtus sine prudencia: quoniam qui innocens est, nisi habuerit prudenciam, non est perfecte consummatum: quia virtus. Super *Psalm.*, lxxxiii, vers. ultimo: *Qui ambulant in innocentia.*

PRUDENTIA ET JUSTITIA. Vide *Justitia et Prudentia supra.*

PRUDENTIA ET SIMPLICITAS. Vide *Simplicitas et Prudentia infra.*

PRUDENTIA ET VERECUNDIA.

710. Verecundia et prudencia duas sunt virtutes, que conjugantur: quoniam una sine altera, sepe et multis occasio fuit mali. Super *Luc.*, cap. 4.

HUGO CARD.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 440 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

PUDICITIA ET SOBRIETAS.

S. PETRUS DAM. 711. Ut non sentiat pudicitia periclitata nautae fregium inter fluctuantis hiujus vita discrimina, sobrietas magistris cui corporis teneat clavum. Opusc. 49, cap. 3.

RECTITUDO ET SIMPLICITAS. Vide Simplicitas et Rectitudo infra.

SAPIENTIA ET DOCTRINA. Vide Doctrina et Sapientia supra.

SAPIENTIA ET ELOQUENTIA.

CICERO. 712. Sapientia sine eloquentia, parum prodest: eloquentia vero sine sapientia, nimium obest. Lib. 1, de Invent. Rhetor.

713. Nemo eloquentia sine sapientia florere unquam et prestat potuit. Lib. 2, de Oratore.

714. Eloquentia fundamentum est sapientia. De perfecto Oratore, num. 70.

715. Hoc sapientia maxima adhibenda eloquentia est: ut sit temporum personarumque moderator: nam nec semper, nec apud omnes, nec contra omnes, nec pro omnibus eodem modo dicendum arbitror. Ibid.

SAPIENTIA ET FORTITUDO.

CATO. 716. Cum tibi praevalere fuerint in corpore vires, fac sapientia; sic tu poteris vir fortis haberi. Lib. 4, Disciph. metr., 26.

SAPIENTIA ET HUMILITAS.

JOAN. TRITH. 717. Vera sapientia in domicilio requiescit sancta humilitatis. Lib. 1, homil. 19, ad Monach.

S. LEO I. 718. Tota Christiana sapientia disciplina, non in abundancia verbi, non in astuta disputandi, neque in appetitu landis et gloriae, sed in vera voluntaria humilitate consistit. Serm. 7 Epiph.

SAPIENTIA ET JUSTITIA. Vide Justitia et Sapientia supra.

SAPIENTIA ET VERITAS.

PLATO. 719. Nihil sapientie cognitus affiniusque, quam veritas inventari potest. Lib. 6, de Republ. SCIENTIA ET CASTITAS. Vide Castitas et Scientia supra.

SAPIENTIA ET CHARITAS.

S. AUGUST. 720. Sicut mors animam alevit a sensibus carnis, sic charitas a concupiscentiis carnalibus: huc subservit scientia, cum est utilis, nam sine illa inflat. Epist. 29, ad Hieronym.

721. Scientia si in aliquo sine charitate fuerit, infat et noet. Lib. 1, contra Cresconium, cap. 23.

722. Cum ait Apostolus: Scientia inflat, charitas edificat; quod recte alter nos intelligitur, nisi scientiam tunc prodesse, cum charitas inest,

sine hac autem inflare, idest, in superbiam inanissima quasi ventositas extollere. Lib. 19, de Civit. Dei, cap. 20.

723. Addit scientiae charitatem, et utilis erit scientia; non per se, sed per charitatem. Tract. 27, super Evangel.

724. Scientia cavenda est, ne inflat: scientia si sola sit, inflat. Ibi in flat scientia, ubi charitas non edificat: ubi autem edificat, solidata est. Serm. 23, de Verb. Dom.

725. Cibus indigestus corrumpt corpus et non nutrit: ita et multa scientia ingesta stomacho animo (que est memoria) si decocta igne charitatis non fuerit, malos noxiros humores generat. An non mali humores pravi mores sunt? Serm. 36, super Cant.

726. Scientia cavenda est, ne inflat: ergo amate scientiam, sed anteponite charitatem; quia charitas edificat, et non permitte inflari scientiam. Lib. 4 Pharet, cap. 45.

727. Quem charitas addicendum non erigit, scientia inflando pervertit. Lib. 8 Moral., cap. 26, num. 30.

728. Scientia, ubi non est charitas, gravat, non allevat. Super Psalm. ii, cap. 2.

729. Scientia sine zelo charitatis inflat, et zelus sine scientia anime errat. Super Prov., cap. xviii.

730. Scientia sine charitate, pala est levius, atque volatilius sine grano. Super Genes., cap. 42.

731. Damossa est sine charitate scientia. Homil. 20, super 1 Cor.

SAPIENTIA ET CONTEMPLATIO.

732. Absque contemplatione juncta cum scientia, nihil praecularum geritur. De premis.

SCIENTIA ET PIDES. Vide Fides et Scientia supra.

SAPIENTIA ET HUMILITAS.

733. Vera scientia affectit, non exultit, nec superbities quos implerent, sed lamentantes facit. Lib. 23, Moral., cap. 10, num. 17.

734. In omne quod solet, sese mens deprimit, ne quod virtus scientia congregat, ventus elatius spargat. Homil. 7, in Evangel.

735. Sancti viri ut humilitatem in se virtutem custodiunt, cum quedam mirabiliter sciunt, ille autem mentis oculos student revocare, quod nesciunt. Ibid.

736. Scientia virtus est, humilitas etiam custos virtutis est. Ibid.

SCIENTIA ET JUSTITIA. Vide Justitia et Scientia supra.

SCIENTIA ET OPERATIO.

737. Scientia sine bona operatione, arca vacua

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 441 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

est. Lib. 3, in 1 Reg., cap. 4, super illud: Si di miseris arcum Dei, etc.

SCIENTIA ET PIETAS.

S. AMBROS. 738. A pietate ad scientias spiritum condescenditur: nam quamvis videatur aliquis scientiam possidere, stultus est si male vivit. Super Apocal., cap. 4.

S. GREGOR. MAGNUS. 739. Nulla est scientia, si utilitatem pietatis non habet: et valde inutilis est pietas, si scientie discretione caret. Lib. 4 Moral., cap. 16.

JOAN. TRITH. 740. Scientia sine pietate, virtus non est. Super Prolog. Regular S. Benedict., cap. 4.

SCIENTIA ET ZELUS.

S. BERNARD. 741. Zelus absque scientia, quo vehementius irruit, eo gravius corruit, impingens nimorum atque resiliens. Serm. 40, de Verb. Isa.

742. Importabilis absque scientia est zelus: semper minus efficax, minusque utilis inventior, plerumque autem et perniciosa vel sentitur. Serm. 59, super Cant.

HUGOCARD. 743. Scientia sine zelo charitatis inflat, et zelus sine scientia anime errat. Super Prov., cap. 19.

JOAN. GERS. 744. Scientia sine zelo languens est, et zelus sine scientia precipitans. De Nupt. Christi, consider. 3.

SIMPLICITAS ET HUMILITAS.

S. JOAN. CI. 745. Nunquam videoles simplicitatem ab humilitate separatum. Grad. 24.

SIMPLICITAS ET PRUDENTIA.

S. AUGUST. 746. Simplicitas sine astutia, stultitia reputatur: astutia sine simplicitate, superbia approbaratur. Serm. 4, ad Frat. in Eremo.

S. GREGOR. MAGNES. 747. Ultrae necessario in admonitione Apostoli conjuxit, ut et simplicitatem columbus astutia serpentis instrueret; et rursum serpentis astutiam, columbe simplicitas temperaret. Lib. 4 Moral., cap. 2.

748. In electorum cordibus debet et simplicitatem columbe astutia serpentis acuerre; et serpentis astutiam columbe simplicitas temperare: quatenus nec seducti per prudentiam callent, nec ab intellectu studio ex simplicitate torpescant. Part. 3 Pastor., admonit. 12.

S. MIERON. 749. Habeto simplicitatem columbe, ne cuiquam machineris dolos; et serpentis astutiam, ne aliorum supplanteris insidiis. Epist. 13, ad Paulin.

750. Simplicitas absque prudentia, vicina stultitia est. Lib. 16, super Isaiam, cap. 59, in illud Motto, x: Estote prudentes, etc.

751. Prudentia absque bonitate, malitia est: et simplicitas absque ratione, stultitia nominatur.

Lib. 2, super Oseeam, cap. 7, super illud: Et factus est Ephraim quasi columba.

HUGO A. S.

752. Prudentia sine simplicitate, astutia est: simplicitas sine prudentia, fatuitas est. In Annot. super epist. ad Rom.

VICTORE.

753. Non sola simplicitas sufficit ad salutem, nisi adsit prudentia. Super I Machab., cap. 15.

S. JOANNES CHRYSOST.

754. Nihil tibi prudenter proderit, nisi simplicitas sibi adjiciatur. Homil. 34, Oper. perf., super Math.

S. ISID. RISP.

755. Sic Dei servum decet innocentia vite existente simplicem, ut oporteat cum simplicitate esse prudentem. Prose.

756. Qui prudentiam simplicitati non miscet, columba est seducta, non habens cor.

757. Sed ide columba, quia simplex: ideoque cor non habens, quia ignara prudentia est.

758. Virtutis ac Philosophiae regula est, simplicitas cum prudentia conjuncta. Lib. 2, epist. 131, ad Antioch.

S. ISIDOR. PELUSIOTA.

SIMPLICITAS ET PURITAS.

759. Dunabus alis homo sublevatur a terrenis, simplicitate scilicet et puritate. Prose.

THOMAS A KEMPIS.

760. Simplicitas debet esse in intentione, puritas in affectione: simplicitas intendit Deum, puritas apprehendit et gustat. Lib. 2, de Init. Christi, cap. 4.

SIMPLICITAS ET RECTITUDO.

761. Beatus Job erat vir simplex et rectus: simplex videbatur per innocentiam mansuetudinis, rectus per cautelam discretionis: simplex, quia nullum ludere, imo cunctis prodesse desiderabat. Lib. 4, super Prov., cap. 11, in illud: Custodi rectorum salutem, etc.

V. BEATA.

762. Simplicitas sine rectitudine, dissoluta est et stulta: rectitudo autem sine simplicitate, austera existit et dura; verum utramque virtus conjuncta perfectum reddit hominem. Ibid., lib. 4, cap. 2, super illud: Qui recti sunt.

763. In columbe et igne sanctus Spiritus apparet: quia quicunque illo pleni sunt, sic mansuetudini simplicitatis inserviant, ut contra culpas delinquunt, etiam zelo rectitudinis accendantur. Lib. 4 Moral., cap. 2.

S. GREGOR.

MAGNUS.

764. Quisquis eternam patriam appetit, simplex procedulibuo et rectus virit. Simplex videlicet opere, rectus fide: simplex in bonis, que exteriora agit: rectus in summis, que in intimis sentit. Ibid., cap. 12, num. 27.

765. Cognate sibi sunt virtutes, rectitudo et simplicitas, nec ab invicem separari queunt. In Regula monachor., cap. 24.

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 442 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

HUGO CARD. 766. Rectitudine sine simplicitate, nimis austera est, et dura : simplicitas vero sine rectitudine, dissoluta est et nimis remissa ; utraque tamen virtus conjuncta, perfectum reddit hominam. Super *Prov.*, cap. 2.

SIMPLICITAS ET ZELUS.

S. GREGOR. 767. Placere Deo, aut simplicitas sine zelo, aut zelus sine simplicitate non potest. Hom. 30, super *Evang.*

SORBIETAS ET JEJUNIUM. Vide Jejunium et *Sobrietas supra*.

SORBIETAS ET PUDICITIA. Vide Pudicitia et *Sobrietas supra*

SPES ET AMOR. Vide Amor et Spes *supra*.

SPES ET FIDES.

S. AMBROS. 768. Qui spem sine recta fide de vita eterna possidenda sibi usurpat, sive dubio semipetum decipit : quia sine fide, spes non est. Super *Apostol.*, cap. 6.

S. AUGUST. 769. Mibi videtur magis esse fideli filius, qui norit a quo speret quod nondum habet, quam qui sibi tribuit id quod habet. *De spiritu, et Utrum, cap. 13.*

770. Fides Deo dicata, et spes in Domino firma, tam chara et suavis est, ut parentum ac filiorum affectibus preparatur, *De quest. Veter. et Nov. Testam.*, quæst. 41.

771. Omnis qui pie tolerat, recte credit : et omnis qui recte credit, aliquid sperat : et qui sperat, susinet, ne ab spe cadat. *De quatuor virt. charit.*

772. Spes sine fide quomodo esse possit, non inventio, nemo enim sperat se posse assequi, quod esse non credit. Lib. 21, *Sent.*, sent. 8.

CLEMENTS ALEX. 773. Sanguis fidei est spes : cum autem spes expraverit, perinde a si sanguis effluxerit, vitalis fidei facultas dissolvitur. Lib. 1 *Predag.*, cap. 6.

774. Sicut sine fide spes non habet firmitudinem, ita sine spe fides non potest habere mercedem. *Prosc.*

S. JOANNES GRAYSTOCK. 775. Cessat fides, ubi quod creditum est venerit; cessat spes, ubi quod speratur, affuerit. Serm. 24, super *Epist. ad Eples.*, super illud *Matt.*, n. 1 : *Preparare viam Domini.*

SPES ET OPERATIO.

S. LAURENT. JUSTIN. 777. Illa certa spes est, que homini operibus comitatur : quae autem sola existit, presumptione nominanda est. Part. 4, de *Causa Concupis.* cap. 14.

SPES ET TIMOR.

778. Ne spes presumptione corrumpatur, debet timor conjungi, qui initium est sapientiae : ad cuius saporis dulcedinem nullus potest pervenire, nisi prius degustet timoris amaritudinem. Serm. Dom. 1 *Epiph.*

779. Anima duos habet pedes, quibus sustentatur, spes scilicet et timorem, quorum virtus huius mundi dives privatus est. Serm. Dom. 24, post *Trinit.*

780. Nihil est sperandum sine Dei timore, nec s. BERNARDINUM sine Dei spe. Serm. 12, fer. 3, post *Dom. 1 Quadrag.*, art. 1, cap. 2.

781. Omnis justus spes et formidinem mittit : s. BERNARD. & S. ISIDORUS HISPALENS. quia nunc spes ad gaudium erigit, nunc ad formidinem terror goethemus ducit. Serm. 2, ad *S. rorem*, et D. Isidor. Hispal., lib. 2, de *Sun. bone*, cap. 4.

782. Nihil nobis securius quam sub spe timore. s. BONAV. In *Fasciculario*, cap. 7.

783. Adjunctum est timere Dominum, et spes in eo : que res mutuus et insolubili sociate connectitur. Super *Psalm.* xxxii, vers. 18.

784. Timori spes conjungitur, quia non valet timor sine spe venia : Iudea enim timens, sed desperans, laqueo se suspendit. Super *Psalm.* cxlvii, in illud : *Super timores eum, etc.*

785. Timor dum premittat mentem me de praesentibus superbit, de futuris illam spei cibo confortat. Lib. 1 *Moral.*, cap. 16.

786. Debet in spe esse non solum securitas, sed etiam timor in conversatione : ut et illa certantes forent, et iste torpentes pungat. Lib. 29 *Moral.*, cap. 9.

787. De sp. incassum presumit, qui timere Deum in suis operibus renuit. *Ibid.*

788. Quamvis securitatem timor semper longe videatur abesse, nihil est tam securus, quam sub spe timore : ne incauta mens aut desperante se in vitio dejiciat, aut extollendo de domis ruat. Lib. 30 *Moral.*, cap. 18, num. 35.

789. Ante districti ac p[ro]i judicis oculos quanto de se quisque sub spe humilis trepidat, tanto in illo robustius stat. *Ibid.*

790. Sub pietate Dei spes peccatoris gaudent, sed sub distinctione illius penitentis correctio contrimescat. Lib. 32 *Moral.*, cap. 10, num. 15.

791. Spes presumptionis habeat etiam mortuum timor, ut ad corrigenda peccata justitia dicantis terret, quem ad fiduciam venie gratia parentis invitat. *Ibid.*

792. In peccatoris pectori incessanter debet spes et formido conjungi : quia incassum misericordiam sperat, si non etiam justitiam timeat :

VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE. — 443 — VIRTUTUM CONNEXIO IN SPECIE.

incassum justitiam metuit, si non etiam de misericordia confidat. *Ibid.*, lib. 33, cap. 41, num. 16.

793. Superior et inferior mola, est spes et timor : spes quippe ad alia subvenit, timor autem coniferis premittit : sed mola superior et inferior ita sibi necessario, junguntur, ut una sine altera inutiliter habeatur. *Ibid.*

794. In peccatoris pectori, aut timor a spe, aut spes a timore nunquam dividatur. *Ibid.*

795. Qui peccatori predicta tanta dispensatione compone predicationem debet, ut nec derelicta spe, timorem subtrahat, nec spe substracta in solo eum timore derelinquantur. *Ibid.*

796. Incessanter in cordu tuo, [spes et formido] consistat : pariter sint in te timor atque fiducia, pariter spes et metus. Lib. 2, de *Synonym.*, cap. 5.

797. Sic spes misericordiam, ut justitiam metuat : sic spes indulgentiam erigit, ut metus gehenna semper affligat. *Ibid.*

798. Ille est utilis timor, qui spe erigitur, non qui desperatione demergitur. Super *Psalm.* cxlvii, vers. ultimo.

799. Timor sine sp. timor servilis : spes sine timore, præsumptio est. *Prosc.*

800. Timor cum spe, charitatem veram declarat, id est, amorem verum, quo diligunt Deus. Super *Psalm.* xxxii, vers. 18.

801. Desinet timore, si sperare desieris; spem enim metus sequitur. *Epist. 5.*

TEMPERANTIA ET FORTITUDO. Vide Fortitudo et Temperantia *supra*.

TEMPERANTIA ET JUSTITIA. Vide Justitia et Temperantia *supra*.

TIMOR ET AMOR. Vide Amor et Timor *supra*.

TIMOR ET CASTITAS. Vide Castitas et Timor *supra*.

TIMOR ET DOLOR.

802. Dolor et timor, quasi due mole sunt, inter quas molitur justus : ut fiat panis et possit comedи a Christo, et Ecclesiæ incorporari. Super *Genes.*, cap. 20.

TIMOR ET FIDES.

803. Qui vere timet Deum, non potest esse sine fide. Super *Ecclesiastic.*, cap. 4.

804. Oportet et Dei nos semper miseratione confidere et de nostra infirmitate formidare. Lib. 3 *Dialogi*, cap. 7, verbo *Utrique*.

805. Quid ibi blanditur, o homo, quisquis es, credulitate, quæ sine timore Dei nulla est ? aliquid plus diabolus habet : tu enim unam rem habes tantummodo, illi duas. *Prosc.*

VIRGINITAS ET HUMILITAS.

806. Simulare non debet virgo humiliatum, sed exhibere : nam simulatio humiliatis, major superbus est. *De sancta virgin.*, cap. 43.

817. Felix Maria, cui nec humiliatis dofit, nec virginitas, et quidem singularis virginitas, quam non temeravit sed honoravit foecunditas : nihilominus specialis humiliatis, quam non abstinet, sed extulit foecunda virginitas, et incomparabilis proserp[er]tus foecunditas, quam virginitas simili comitatur et humiliatis. *Homil.* 4, super *Missus*.

818. His virgo regia geminis (scilicet humiliatis)

s. GREGOR. MAGNUS.

PTR. CELL.

s. EBERON.

s. ANTONIN.

S. BERNARD.

s. EPHREM.

S. AUGUST.

S. BERNARD.

et virginitate) ornata, virtutum genitioque mensa pariter et corporis decoro præfulgida, in colestibus cognita celi civium in provocavit aspectus : ita ut et Regis animum in sui concupiscentiam inclinaret, et coelestem nuntium ad se de supernis delegaret. *Ibid.*, homil. 2.

819. Maria virginem se oblitia, gloriatur de humilitate : et tu negligendo humiliatem, blandis tibi de virginitate. *Ibid.*, homil. 4.

820. Virginitas in corpore nihil proderit, si humiliata a corde discesserit. Serm. 21, ad Soror.

S. DONAV. 821. Sine pudore et humiliata, virginitas param valet. *De Medic.* vita Christi, cap. 4.

S. FULGENT. 822. Virgo Christi non potest Christo, nisi corde humiliata conjugi : Filii enim Dei thalamus elatas virgines non recipit, et humili sponsum a coniubio suo superbas expellit. Epist. 3, ad Prothom., cap. 18.

GRATIANUS. 823. Virginitatem cum humiliata admiraramur, et continentiam cum castitate, quam acceptissimam Deo dicimus. In *Decret.*, part. 4, dist. 30, can. Hoc.

HUGO A. S. 824. Vide quanta virtus sit humiliata : socia est humiliata virginitas, et socia est virginitas humiliata; non tamen potest, si ab est humiliata, satisfacere virginitas, potest autem isti abe virginitas satisfacere, si habeatur vera humiliata. Serm. 83, de Divers.

JOAN. TRITH. 825. Prae omnibus inter virtutes ceteras decorat virginitatem humiliata : quia sine humiliata, nulla Deo placabit virginitas. *Prose.*

826. Frustra ergo se gloriatur virginem, quae superbie fastu inflata de sua mente expulit humiliata.

827. Sine enim humiliata non est sincera virginitas ; quia virginitatem ornatus, in humiliata resplendet. Epist. 3, ad Quodam monach.

PETRUS ELESSENS. 828. Collactantem virtutes sunt, virginitas et humiliata. Serm. 35, de Omnib. Sanct.

VIRGINITAS ET JEJUNIUM. Vide Jejunium et Virginitas supra.

VIRGINITAS ET MISERICORDIA. 829. Nihil sane temebrosus est, quam virginitas oleo carens. Homil. 79 *Oper. perf.* super Matth.

VIRGINITAS ET VERECUNDIA. 830. Ubique in virgine omnes singularem virginitatem est pudor ; hic individus debet esse virginitali, sine quo non potest esse virginitas. Lib. 2, de Virginib.

831. In virgine pudor ornat etatem, taciturnitas commendat pudorem. *Ibid.*, lib. 3.

832. Virginitatis dos quedam est verecundia,

quae commendatur silentio. *De Justit. virg.*, cap. 4.

833. Verecundia semper est comes individua integrorum virginitatis et continue castitatis. Serm. 12, de Assump. B. M.

VITA ET DOCTRINA. Vide Doctrina et Vita supra.

ZELUS ET CHARITAS.

834. Quo zelus fervidior, ac vehementior spiritus, profusior charitas, eo vigiliorum opus est scientia, quae zelum suprimat, spiritum temperat, ordinat charitatem. Serm. 49, super Cant.

835. Oportet prorsus vino zeli in charitate fervore astuel, qui aliis presidet. Lib. 5 *Florum*, cap. 4.

ZELUS ET COMPASSIO.

836. Cum aderit compassionis affectus et zelus justitiae, necesse est ut adit spiritus discretionis, S. BERNARD. S. JOANNES CHRYSOST.

837. Correctionis zelus debet sequi compassionem; nam compassion sine zelo correctionis, remissa fact correcione ; et zelus sine compassionem, severum. Super *Genes.*, cap. 34.

838. Zelus veniam negans, polius furor est S. JOANNES CHRYSOST.

839. Cum zelus ; et admonito misericordia carens, tortura quedam est. Homil. de *Habenda cura salutis proximi*.

ZELUS ET DISCRETIO.

840. Cum aderit compassionis affectus, et zelus justitiae, necesse est, ut adit spiritus discretionis, ne forte cum oportet hunc exhiberi, ille procedat, et indiscretio ipsa confundat universa. Serm. 2 *Pascua*.

840. Virtus discretionis absque charitatis fervore jacet, et fervor vehemens absque discretionis tempore praecipitat. *Prose.*

841. Laudabilis, cujus fervor discretionem erigit, et discretio fervorem regit. Serm. 23, super Cant.

842. Ubi vehemens simulatio, ibi maxime discretio est necessaria, que est ordinatio charitatis. *Ibid.*, serm. 49.

843. Ignis et gladius, zelus et discretio. Zelus Hugo CAR. si solus est, errat : discretio si sola est, inficit. Super *Genes.*, cap. 22.

ZELUS ET JUSTITIA. Vide Justitia et Zelus supra.

ZELUS ET PATIENTIA.

844. Patientia parum valet sine zelo, et minus valet zelus sine patientia. Super II Reg., cap. 23.

ZELUS ET SCIENTIA. Vide Scientia et Zelus supra.

ZELUS ET SIMPLICITAS. Vide Simplicitas et Zelus supra.

VIRTUTUM ET VITIORUM CONFLECTUS. Vide Conflectus.

VISIO DEI.

GLOSS. ORD. *Definitio.* Visio Dei, cognitio est. Super *Luc.*, cap. 11, in illud : *Videntes eum.*

SENTENTIA PATRUM.

S. AMEROS. 1. Nemo potest amicu vestitus philosophiae, in habitu scilicet sapientiae secularis, Christum videtur. Lib. 3, de *Virginibus*.

2. Nemo magis potest videre divina, nisi qui humiliata sua conscient, nescit extollit. *De Vi-*
duis.

3. Non in loco Deus videtur, sed mundo corde, neus Deus circumserbitur visu. Lib. 4, super *Luc.*, cap. 1, in illud *Math.* v. : *Beati mundo corde, etc.*

S. ANSELM. 4. Quid faciet Domine servus tuus ? anhela videtur te, et nimis abest facies tua. In *Proslogio*, cap. 4.

S. AUGUST. 5. Illud totum comprehenditur videndo, quod id videtur, ut nihil ejus lateat videnter. Epist. 112, ad *Paulinum*, cap. 9.

6. Illi qui sapient, consentent mente videre quod verum est. Epist. 112, ad *Paulinum*, cap. 23.

7. Nisi ab hac vita quisque quadammodo moriar, sive omnino exiens de corpore, sive ita aversus et alienatus a carnalibus sensibus, in Dei non subvenient visionem. Lib. 42, de *Genesi* ad litteram, cap. 27.

8. Est illud summum bonum, quod purgatis simus mentibus cornuit, et a se propterea corni comprehendique non potest : quia humana mentis acies invalida in tanto luce nonfigitur, nisi per justitiam fidei nutrita vegetetur. Lib. 1, de *Trinit.*, cap. 2.

9. Tanto Deum purus cernit homo, cum se solo solum inventi. *De Spiritu et anima*, cap. 57.

10. Tanto libentius, quanto dulcius Sancti Deum aspicunt in eterna vita, cuius aspectus pius, facies decora, eloquium dulce *Prose.*

11. Illum videre summa felicitas est, summae cunctunditas, vita eterna, et vita beatas. *Ibid.*

12. Quanto flagrantius diligimus Deum, tanto certius serenusque videamus. Lib. 8, de *Trin.*, cap. 9.

13. Quam stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis querunt, cum corde videatur. Lib. 1, de Serm. Domini in monte, super : *Beati mundo corde*.

14. Quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis : ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. *Ibid.*

15. Illa visio Dei tantu pulchritudinis visio est, et tanto amore dignissima, ut sine hac quibuslibet aliis bonis predictum atque abundantem, non dubitet Plotinus infelicissimum dicere. Lib. 10, de *Civit. Dei*, cap. 16.

16. A soribus animi quanto est quis purgator, tanto verum Deum facilis intueretur. *De Ult. credenti*, cap. 16.

17. Quidquid laboras, ut video : tota enim merces nostra visio est. Super *Psalm.* xc, conc. 2, vers. ult.

18. Si quotidie oporteret nos tormenta perferre, si ipsam gehennam longo tempore tolerare, ut Christum in gloria sua videre possemus, et sanctos eius sociari, nouum dignum esset pati omne quod triste est, ut tanti boni, tantaque glorie participes habememur ? In *Sotilog. anime*, cap. 17.

19. Lux beatissima non nisi a purgatissimis oculi videri. *Ibid.*, cap. 34.

20. Deum videre vis? prius cogita de corde mundando : quidquid ibi video quod displicet Deo, tolle. Serm. 2 *Ascens.*

21. Sine pace Deum videre non potes. Serm. 28, ad *Fratres in errore*.

22. Quae merces fidei, aut quod omnino vel nomine fidei est, si modo vis video quod tenetas ? *Prose.*

23. Non debes ergo video quod credas, sed credere quandiu non vides, ne cum videris erubescas. Serm. 4, *Dom. 23, post Trin.*

24. Ipsum verum non videbis, nisi in Philosophiam totus intraveris. Lib. 2, contra *Academ.*, cap. 3.

25. Noli abscondere a me faciem tuam : moriar ne moriar, ut eam videam. Lib. 1 *Conf.*, cap. 5.

26. Doleo quod te non video, et meipsum consolari dolor. Epist. 32.

27. Deus cum absente putatur, videtur : et cum presens est, non videtur. Epist. 112, cap. 6.

28. Qui potest Deum invisibiliter videre, ipse Deo potest incorporeiter adherere. *Ibid.*, cap. 15.

29. Nobis fidei merces, visio Dei promittitur. Epist. 6.

30. Si credendo diligimus quod nondum videamus, quanto magis cum vide reoperimur ? Lib. 1, de *Doctr. christi*, cap. 38.

31. Credimus quod non videmus, ut videre quod credimus mereamur. *De Catech.* r. 1, cap. 25.

32. Si video Deum malum est, non est bonum Deum; bonum autem est Deus, bonum est igitur Deum videre. *De diab. animab.*, cap. 12.